

kan skjule en væsentlig budgetforbedring for kreditorerne. Skyldneren vil i denne situation således selv have rådighed over, om sagen skal kunne genoptages.

Uanset at skifteretten i en sådan situation kan være stillet over for et vanskeligt skøn, er det rådets opfattelse, at der bør være adgang til at ændre og eventuelt ophæve gældssaneringskendelsen, hvis en nærmere gennemgang af den nye virksomheds regnskaber mv. efter gældssaneringskendelsen viser, at skyldnerens lønudbetalinger står i misforhold til virksomhedens overskud. Dette bør efter rådets opfattelse gælde både i tilfælde, hvor virksomheden ejes af skyldneren, og hvor det er skyldnerens ægtefælle eller samlever, som ejer virksomheden.

Har skyldneren stiftet et nyt selskab, vil det derfor kunne være relevant for skifteretten og kreditorerne at modtage virksomhedens regnskab mv. til gennemsyn. Disse økonomiske forhold vil også kunne omfatte regnskaber fra en virksomhed, som indirekte er ejet af skyldneren, og hvor den pågældende er ansat.

Det er rådets opfattelse, at skyldnerens indtægt i sådanne tilfælde må fastsættes ud fra, hvad den pågældendes arbejdsfunktion i almindelighed aflønnes med i den pågældende branche. I disse – formentlig ganske få – tilfælde kan der derfor efter omstændighederne blive tale om at »udlodde« en større del af virksomhedens overskud til kreditorerne eller alternativt at ophæve kendelsen om gældssanering.

Konkursrådet finder derimod ikke behov for herudover at kunne inddrage dele af overskuddet fra en virksomhed, der er direkte eller indirekte er ejet af skyldneren, i gældssanerings sagen. Efter rådets opfattelse vil det således alene i uhyre sjældne tilfælde forekomme, at en skyldner i afdragsperioden efter et tidligere virksomhedskollaps formår at stifte en ny virksomhed, der skaber et så stort overskud, at der vil være anledning til at pålægge skyldneren at foretage en yderligere udlodning, end den løn den pågældende arbejdsfunktion aflønnes med i den pågældende branche. Det bemærkes i den forbindelse, at en (nystartet) virksomhed bør have adgang til at foretage en vis konsolidering.

Der henvises til betænkningen side 396 ff.

4.10.3.2.4. Fastlæggelsen af skyldnerens budget i øvrigt

Konkursrådet finder, at skyldnerens budget og betalingsevne i øvrigt bør fastlægges i overensstemmelse med de almindelige nye regler herom, jf. pkt. 4.3.2. ovenfor. Den bekendtgørelse om gældssanering, der er omtalt i pkt. 4.3.2., bør efter rådets opfattelse såle-

des også finde anvendelse i sager, som behandles efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs.

De almindelige regler om gældssanering forudsætter som udgangspunkt, at skyldneren skal have afklarede økonomiske forhold. Dette indebærer, at reglerne for fastsættelsen af skyldnerens budget bør justeres i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs, idet det efter Konkursrådets forslag ikke vil være en betingelse for at få gældssanering i forbindelse med konkurs, at skyldnerens økonomiske forhold er afklarede.

Har skyldneren på gældssaneringstidspunktet påbegyndt en ny erhvervs virksomhed, må det i nogle tilfælde således f.eks. forventes, at det kan være vanskeligt at fastsætte en præcis prognose over skyldnerens fremtidige indtægt. I dette tilfælde bør skyldnerens betalingsevne fastsættes på baggrund af et rimeligt skøn over den fremtidige indtægt. Opnår skyldneren efter gældssaneringstidspunktet en væsentlig budgetforbedring, vil den pågældende som nævnt ovenfor have pligt til at oplyse skifteretten og kreditorerne herom.

Har skyldneren på afgørelsestidspunktet uafklarede udgiftsforhold, hvilket i praksis formentlig navnlig vil dreje sig om udgifter til skyldnerens bolig, er det rådets opfattelse, at der mere skønsmæssigt bør afsættes et beløb til dækning af en rimelig udgift hertil. Der bør i den forbindelse ikke lægges vægt på, om skyldneren for tiden faktisk afholder en sådan udgift. Såfremt skyldnerens faktiske udgifter til f.eks. bolig er for stor, bør dette dog ligesom i dag kunne medføre, at skifteretten nægter gældssanering.

Der henvises til betænkningen side 400 f.

4.10.3.2.5. Afdragsperiodens længde

Med hensyn til den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden i forbindelse med gældssanering efter særlige regler for erhvervsdrivende, bemærker Konkursrådet, at der ved fastlæggelsen heraf må lægges vægt på forskellige hensyn. Konkursrådet har ikke fundet anledning til at foreslå en ændring af afdragsperiodens længde i »almindelige« sager om gældssanering. En eventuelt kortere afdragsperiode for skyldnere med erhvervmæssig gæld end de i praksis sædvanlige 5 år, hvor sagen behandles efter de særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, vil således indebære en forskelsbehandling af skyldnere med erhvervmæssig gæld og andre skyldnere. Konkursrådet finder ud fra en insolvensretlig vurdering, herunder hensynet til at sikre helheden i gældssanerings systemet, ikke grundlag for at anbe-